

Mirador

Pep Blay

pepblay@hotmail.com

Jo també somnio truites...

Somniem. Somnia Dalí en elefants de potes llargues i rellotges que es fonen. Somnia Breton versos disbarats d'escriptura automàtica i ho fa Foix, sol i de dol, amb vestida gonella. Somnia Satie i juga al piano, amb les *gymnopédies*, mentre Sisa celebra el Carnaval a la República d'A amb els benvinguts herois de la història gràfica. Somniem Buñuel i Albert Serra, que desorienta els Reis d'Orient en arribar a la gran pantalla. I si Jim Morrison camina per terra com un llangardaix, l'Antònia Font se submergeix en un *batiscafo* que canta *wah-yeah*. Somniem. La infància, la nostàlgia i l'absurd es barregen en una crema de ment que ens demostra, un cop més, que els sentiments se'ns activen sense saber per què. Desconeixedors som de les capacitats del cervell, guiats per una fe cega en la ciència que no té en compte una visió àmplia de la humanitat; aquesta mateixa fe que obligava a pensar que la Terra era plana, i que fa només uns anys feia estudiar a l'escola que Plutó era un planeta, quan resulta que és satèl·lit. Què ens farà creure la ciència d'aquí a cent anys?

Jo crec en els somnis. Són part de la meua vida i em nego a no fer-los cas quan ocupen gairebé una tercera part de la meua existència. Tot allò que passa dins meu també és vida, com el que veig a fora. "Tot comença per un mateix", diu Albert Pla a *Somniatruites*. L'acompanya Pascal Comelade al piano, al Lliure, i en aquell moment sento que m'ha omplert l'ànima un dels espectacles més bells, entenedors i amb més sensibilitat artística que han existit mai.

Una obra mestra de l'emoció. Un gran monument al Somni que ha portat la meua ment a un lloc tan deliciós que encara no n'ha volgut escapar.

Ajuntament de Barcelona i la Diputació volen inaugurar l'equipament en el centenari de l'Institut del Teatre

Al 2013, museu de l'escena

Jordi Bordes
BARCELONA

L'alcalde de Barcelona, Jordi Hereu, vol dedicar l'any 2013 al teatre. Aquesta proposta podria ser determinant perquè, finalment, es concreti el futur museu de l'escena catalana, un equipament que permetrà ensenyar les joies de la corona del Museu de les Arts Escèniques (MAE) de l'Institut del Teatre i que recuperarà la tradició museogràfica del Museu Art Escènic, instal·lat al Palau Güell des del 1954 i que va tancar en fals anys més tard. El desaparegut Ricard Salvat proposava fa uns anys crear un museu del teatre a Reus, amb bona part de les col·leccions catalogades per l'Institut del Teatre.

Ahir, el director de l'Institut del Teatre, Jordi Font, celebrava la decisió d'Hereu, que interpretava com "un reconeixement a l'Institut del Teatre" (ja que aquell any hi celebrarà el centenari) així com un detall que revela "la importància de l'escena catalana en la construcció de la Barcelona i la Catalunya contemporània".

La data

1913

Adrià Gual va inaugurar l'Escola Catalana d'Art Dramàtic. Hereu vol dedicar el 2013 al teatre.

L'Institut del Teatre preveu activitats com simposis o representacions. La decisió municipal ha de significar més sinergies entre l'Ajuntament i la Diputació que permetin desenvolupar "alguna realització de caràcter permanent". Jordi Font no avançarà més. Pròximament, el president de la Diputa-

El centenari de l'Institut del Teatre podria ser una data també per recuperar el festival Neo

ció de Barcelona, Antoni Fogué, i l'alcalde podrien presentar un conveni que faci viable el museu de l'escena catalana.

Ja fa massa anys que, tot i celebrar la catalogació del MAE i la seva tasca de digitalització per fer visible el seu material per a investigadors a través de la xarxa, és un clam que cal un museu per mostrar al gran públic algunes de les peces d'aquest tresor amagat del MAE. Per ara, sembla que les converses per desencallar el futur museu se centren entre l'Ajuntament (que ha de cedir un espai) i la Diputació (que és l'administració de la qual depèn l'Institut del Teatre, tot i fer un servei de país). La possible incorporació del Departament de Cultura permetria finançar la reforma, tot i que, aquest tercer company, caldrà confirmar-lo un cop renovat el govern.

Al 2013 també es podria posar fi al llarg parèntesi del Festival de Teatre de Titelles i Noves Tecnologies. El certamen, de caràcter biennal i que va arrencar l'any 1973, es va decidir que fos anual al 2007, a proposta de l'Ajun-

Una tècnica desembala un titella del Museu de les Arts Escèniques, en una imatge d'arxiu ■ JOSEP LOSADA

tament de Barcelona. El Neo havia de sortir del purgatori la primavera del 2008 també amb el suport del Departament de Cultura. Però la crisi ha obligat a allargar la processó des del 2006. El 2013 podria ser la data en què retornés a l'activitat.

Un tercer estadi del 2013 podria ser la creació d'un laboratori teatral que rebria el nom de l'estudiós

Xavier Fàbregas. Aquest espai haurà de promoure el pensament del teatre d'avui i trencar el dèficit de reflexió i anàlisi de les propostes escèniques actuals. Aquests treballs són harmonitzables amb alguns dels postgraus d'arts escèniques, que a partir d'aquest any s'implanten a l'Institut amb el que passa a ser considerat un estudi superior. ■

Tiquets, del caixer a internet

Lliure i Mercat de les Flors podran avisar el públic si s'ha d'anul·lar una funció

J.B.
BARCELONA

La revolució dels caixers automàtics s'ha acabat. La possibilitat d'adquirir entrades des de qualsevol caixer va ser una oportunitat per fer més accessible l'oferta de la cartellera, pe-

rò impedia als teatres connectar-se amb els seus clients. Com ja va avançar aquest diari dimarts passat, Teatre Lliure i Mercat de les Flors ofereixen la venda de les entrades dels seus espectacles del 2011 a través d'internet. TNC, Auditori i Liceu es miren de prop l'experiència per incorporar-la. Àlex Rigola, director del Lliure, confia a ahir que aquest servei del teatre públic es demo-

cratitzi com, ara fa set anys, amb la implantació dels webs. De fet, ja hi ha teatres municipals com Torelló, Sant Cugat del Vallès o Manresa que operen amb un sistema propi.

Amb el nou servei, l'usuari s'estalvia les comissions (1,75 euros) i el servei de comunicació del teatre guanya un canal des d'on accedir als seus usuaris als quals els pot proposar una oferta personalit-

zada. Rigola remarcava ahir que, per exemple, ara hi haurà manera d'avisar el públic abans que arribi al teatre si s'ha d'anul·lar una funció i, d'altra banda, es podrà conèixer molt millor el públic. Fins ara, va dir el director, només se sabia la llengua d'un espectador quan fallaven els sobretítols en anglès. Al mercat ja han venut entrades a l'Estat francès i al Japó. És el futur. ■

Sala Tallers
Fins al 26.12.10
Direcció
Esteve Ferrer

Avui, estrena

TNC
Teatre Nacional de Catalunya
www.tnc.cat

VOL-RAS

SGAG
Societat General d'Aigües Globals

Preus 8 a 20 €
el Periòdic

902 10 12 12
Informació: 0100000000